

Voorbereiding 22.6: Het nieuwe Koninkrijk van de meerdere Salomo

Schriftgedeelte | Kerntekst

Psalm 72 en Mattheüs 12:38-42 | Mattheus 12:42b

Thema

De Heere Jezus overtreft Salomo in Zijn nieuwe Koninkrijk

Exegese

Psalm 72

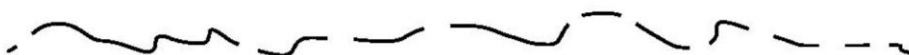
Inleiding De Psalmen behoren tot de poëtische teksten in de Bijbel (verhalende geschiedenissen noemen we proza). Een belangrijk kenmerk van de Hebreeuwse poëzie is het parallelisme. Dat wil zeggen dat twee of meer zinnen parallel aan elkaar staan. Wat in de eerste zin wordt gezegd, wordt in de tweede zin herhaald met andere woorden. Soms wordt er ook iets toegevoegd of weggelaten ten opzichte van de eerste zin. Als voorbeeld: '(1) Geef de koning Uw recht - (2) en Uw gerechtigheid aan de zoon van de koning' (Psalm 72:1).

Psalm 72 is een zogenaamde koningspsalm, dat wil zeggen dat het koningschap in de psalm een bepaalde rol speelt. Andere bekende koningspsalmen zijn 2, 45 en 110.

Vers 1-2 Een gebed voor Salomo. Waarschijnlijk heeft David deze psalm voor zijn zoon geschreven (zie vs. 20). Het gebed richt zich tot God. Hij heeft de koning aangesteld om als onderkoning zorg te dragen voor Zijn volk. De bede om recht en gerechtigheid is een gebed om het mogen kennen van Gods wetten en een rechtvaardige houding van de koning in de rechtspraak. In hedendaagse taal: dat theorie en praktijk overeenstemmen. Dat zal zegenrijk zijn voor het volk van God, en bijzonder voor de ellendigen. De ellendigen van het volk zijn bijvoorbeeld wezen, weduwen en vreemdelingen. Omdat zij niet onder de bescherming van een stam vallen, neemt God het op Zich om voor hen te zorgen. Deze zorg voor de ellendigen draagt God op aan Zijn onderkoning.

Vers 3 De uitwerking van zo'n regering zal voor het hele land zegenrijk zijn. Bergen en heuvels staan symbool voor het hele land. Vrede is de vrucht (het gevolg) van gerechtigheid.

Vers 4 Het recht zal voor ellendigen en armen zijn, en onderdrukkers worden onder het recht verbrijzeld/vernietigd. Deze zuivere rechtspraak is in overeenstemming met Exodus 23:3: De rijke niet begunstigen in het rechtspreken, en de arme niet voortrekken uit medelijden.

Vers 5-6 Als God aan de koning gerechtigheid schenkt, zal het volk God van generatie op generatie vrezen, net zoals de zon en de maan niet ophouden te schijnen. Zoals de regen vruchtbaarheid geeft op de aarde, zal ook de gerechtigheid vruchtbaar zijn in het vrezen van God.

Vers 7 Als deze koning regeert, komt ook de rechtvaardige tot bloei. Hij kan zich ontplooien en de zegen van God genieten. Totdat de maan er niet meer is, wil zeggen: altijd. Deze rechtvaardige regering zal lang duren.

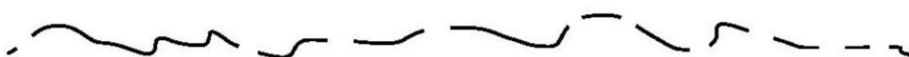
Vers 8 Deze koning zal een groot machtsgebied hebben, algehele heerschappij in het Midden-Oosten. Dat is in overeenstemming met de belofte aan Abraham (Genesis 15:18). Dit vers uit Psalm 72 wordt herhaald in Zacharia 9:10, waar het betrekking heeft op het komende Messiaanse vrederijk.

Vers 9-11 De heerschappij van deze koning zal het gevolg hebben dat woestijnbewoners en vijanden diep voor hem buigen. Andere koningen zullen hem schatting betalen. Daarmee tonen ze hun onderwerping aan de koning. De koning zal als onderkoning de heerlijkheid van God bekend maken, zodat de heidenen God zullen dienen.

Vers 12-14 Nu volgt een herhaling van vers 4. De rechtvaardige daden van de koning bestaan in het helpen van de ellendige. Niet de vergroting van zijn eigen eer staat voorop, maar het recht doen aan de armen. Het gaat hier om armen die hun schulden niet meer kunnen betalen en in de slavernij terecht zijn gekomen. De koning zal hun bloed (= leven) kostbaar achten.

Vers 15-17 Deze verzen zijn als wensen op te vatten. De koning wordt het leven en het goud van Scheba toegewenst. Ook moet men voortdurend voor hem bidden en hem zegen toewensen. De psalmdichter wenst een overvloed van koren, zelfs op de bergtoppen, en grote aanwas van de bevolking. Bevolkingsaanwas is een teken van de Messiaanse tijd (zie Jesaja 9:2 en 49:20). De naam van deze koning blijft generatie op generatie doorklinken. Hier blijkt dat de koning zélf de zegen aan de volken is: *in Hem* zullen ze gezegend worden. Ook de heidenvolken zullen de koning gelukkig prijzen (vgl. Genesis 22:18).

Vers 18-20 Het Psalmenboek bestaat uit vijf samengevoegde verzamelingen of boeken met psalmen. Psalm 72 is de laatste psalm van de tweede verzameling psalmen (Psalm 42-72). Elke verzameling wordt afgesloten met een lofprijzing, deze verzen. Het is niet duidelijk of deze woorden bij de oorspronkelijke psalm horen, of dat ze later toegevoegd zijn bij de afsluiting van de tweede verzameling psalmen. Inhoudelijk sluiten ze goed aan bij de

voorgaande verzen. Duidelijk wordt dat de HEERE God de Koning van Israël is, en Salomo Zijn onderkoning. De Naam van de HEERE moet geloofd worden over de hele aarde en Zijn heerlijkheid moet de aarde vervullen. Zijn heerlijkheid is Zijn majesteit en eer. Het dubbele 'amen' geeft een publieke bevestiging van wat gesproken is aan. De tweede verzameling psalmen wordt afgesloten met de mededeling dat de gebeden van David hier eindigen. De psalmen zijn dus op te vatten als gebeden, al dan niet muzikaal begeleid.

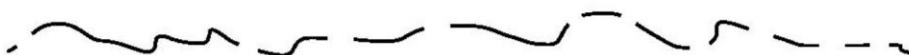
Mattheüs 12:38-42

Inleiding Hoofdstuk 12 bevat diverse confrontaties tussen Jezus en de Farizeeën. Jezus heeft de Farizeeën terechtgewezen. Zij hebben verkeerde dingen over Jezus gezegd (dat Hij door Beëlzebul demonen uitdreef), daarom noemt Jezus hen slecht. Hij waarschuwt hen voor het oordeel dat komen gaat, waarin zij zich zullen moeten verantwoorden over wat zij hebben gezegd. Als zij slecht van Jezus hebben gesproken, dan duidt dat op een slecht hart. Het is nodig dat zij tot bekering komen door in te zien wie Jezus werkelijk is.

Vers 38 Na de voorgaande vermaning van Jezus volgt nu een antwoord van de Schriftgeleerden en de Farizeeën. Ze verootmoedigen zich niet, maar willen graag een (wonder)teken met betrekking tot Jezus zien. Ze hebben voldoende wonderen die *door* Jezus werden gedaan gezien. Nu vragen ze een teken waardoor Jezus *Zelf* als de door God gezonden Leraar wordt gelegitimeerd. Een teken is, meer dan een wonder, een Goddelijke legitimatie van de wonderen. Dat houdt feitelijk in dat ze Jezus niet erkennen als Leraar Die van God gezonden is.

Vers 39 De vraagstellers worden als slecht en overspelig gekarakteriseerd. 'Slecht' verwijst naar het voorgaande gesprek, en 'overspelig' herinnert aan vele typeringen uit het Oude Testament. Overspel is geestelijke ontrouw aan de HEERE. Slecht en overspelig zijn hier niet zozeer moreel, maar religieus geladen woorden. De Farizeeën zien voorbij aan wat er reeds is en vragen om iets anders, een bijzonder teken. Zo'n ongelovig geslacht krijgt alleen het teken van Jona de profeet. In Ninevé deed Jona geen teken, maar *was* hij zélf in zijn prediking het teken voor het naderende oordeel. Vragen naar een externe legitimatie is dus voorbijgaan aan het optreden van de Boodschapper zelf, en daarmee ook aan God die Hem gezonden heeft.

Vers 40 Jona was een korte tijd afwezig van de aarde, zo zal het ook met de Zoon des mensen zijn. Even zullen ze Hem niet zien, maar daarna zullen de Farizeeën weer met Hem worden geconfronteerd als Hij voor de tweede keer verschijnt. Ze kunnen niet onder dit teken (dat is Jezus Zelf) van God uitkomen. Het teken van Jona is dus niet dat hij drie dagen en drie nachten in de grote vis was, maar dat Ninevé niet onder de prediking van Jona uit kon komen. Zo kan ook niemand een confrontatie met de Heere Jezus uit de weg gaan. Even

lukt het misschien, maar dan vertoont Hij Zich weer in volle glorie. Het is aannemen óf verwerpen.

Vers 41-42 Wie dus niet in Jezus gelooft, kiest voor het eindgericht door Jezus (1 Petrus 4:5). In het eindoordeel zullen heidenen (onreine mensen in de ogen van de Israëlieten) opstaan die Israëlieten veroordelen omdat zij zich niet hebben bekeerd en de waarheid niet hebben erkend (Mattheüs 19:28). Jezus is meer dan Jona, want in Hem woont de Geest, en daarom moet men des te meer naar Zijn prediking luisteren. Ook is Jezus meer dan Salomo. Aan Salomo werd door God wijsheid *verleend* (1 Koningen 3:11-12), maar Jezus *is* Zelf de wijsheid van God (vgl. Mattheüs 11:19). In het gericht zal de koningin van Sjeba opstaan en dit geslacht (de ongelovige Israëlieten) veroordelen vanwege hun ongeloof. Zij maakte een reis van zo'n 2000 kilometer, maar voor de Israëlieten geldt dat meer dan Salomo hier is, voor hen staat. Hij was dus zo dichtbij en zelfs vele dagen, en toch geloofden ze niet in Hem! In het 'meer dan' dat Jezus uitspreekt, zegt Hij dat Hij meer is dan de tempel (Mattheüs 12:6), meer dan Jona en meer dan Salomo. Daarmee verklaart Hij Zichzelf als de vervulling van de instellingen van Priester, Profeet en Koning. Hij overtreft álles! Zijn machtsgebied is uitgestrekter dan dat van Salomo (Psalm 72:8-11 en Mattheüs 28:18). Zijn zorg voor armen en ellendigen is langduriger (Psalm 72:12 en Mattheüs 28:20). De roem van Zijn Naam zal zegenrijk zijn voor de volken (Psalm 72:17 en Mattheüs 28:19).

Geloofsleer

HC vraag 18	De Middelaar
HC vraag 21	Een waar geloof
HC vraag 123	Uw Koninkrijk kome
NGB art. 36	Een regering met Christus als Koning in het middelpunt

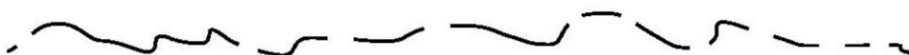
Gebedspunten

- Voor de regering
- Om het (meer) leren kennen van de meerdere Salomo
- Voor het nieuwe Koninkrijk
- Om vrede

Psalm- en liedlijst

Maak een keuze uit de volgende psalmen en liederen:

Psalm 72:1	Geef, Heer', de Koning Uwe rechten
Psalm 72:2	De bergen zullen vrede dragen
Psalm 72:5	Het woeste volk zal voor Hem knielen
Psalm 72:10	Dan zal na zoveel gunstbewijzen
Psalm 72:11	Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen

God is getrouw
Vrede zij u

